

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __142__

din _____15.07.2013_____

privind soluționarea contestației formulată de

.....,

din localitatea ....., județul Suceava,

CUI RO .....,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. .... din .....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ...., cu privire la contestația formulată de ..... din localitatea ....., județul Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând **TVA respinsă la rambursare.**

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv ....., potrivit semnăturii depuse pe confirmarea de primire nr. .... de înaintare a actului atacat, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr. ...., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. .... contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....,

înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Societatea contestă modul de desfășurare a inspecției fiscale, afirmând că, potrivit pct. 8 din RIF, inspecția fiscală s-a desfășurat la sediul societății din ....., Suceava, fapt care este eronat întrucât susține că echipa de inspecție fiscală nu a fost prezentă nici măcar o dată la sediul societății pe toată perioada desfășurării controlului, care s-a efectuat la AFPM Câmpulung Moldovenesc.

Astfel, petenta consideră că RIF nu respectă realitatea, fapt care constituie un viciu în baza căruia se poate desfășura un act de control.

Mai precizează că a fost contactată telefonic și i s-a solicitat să prezinte documentele la AFPM Câmpulung Moldovenesc, iar pentru acest fapt nu i s-a întocmit proces verbal de ridicare de documente așa cum prevede legislația în vigoare.

Petenta consideră că nu au fost respectate prevederile art. 103 alin. 1 și alin. 2 și alin. 105 alin. 2 din OG 92/2003 și precizează că i s-a solicitat să se prezinte la sediul AFPM Câmpulung Moldovenesc de 13 ori, fiindu-i afectată buna desfășurare a activității.

Contestatoarea mai face mențiunea că nu a fost respectată nici perioada de soluționare a cererii de rambursare TVA, care în baza art. 70 din OG 92/2003 este de maxim 45 zile.

Petenta mai afirmă că, referitor la perioada de suspendare menționată în actul de control, se poate observa existența unor neconcordanțe, respectiv faptul că suspendarea s-a făcut începând cu data de 04.04.2013, fără a i se comunica acest fapt, suspendare ce s-a încheiat la data de 10.04.2013, iar comunicarea suspendării s-a făcut cu recomandată în data de 15.04.2013, adică după 11 zile de când a început și după 5 zile de când s-a încheiat.

Petenta invocă prevederile OG 92/2003, Legea 7/2004 și Legea 188/1999 și solicită desființarea actului de control pentru încălcări grave ale procedurilor privind locul de desfășurare, perioada de efectuare a controlului, suspendarea inspecției și atitudinea funcționarilor publici.

Referitor la fondul problemei privind vânzarea unei autoutilitare ....., face următoarele precizări:

- mijlocul de transport a fost vândut către dl. .... și nu către dl. .... de la care s-a luat declarația privind prețul de cumpărare;
- există posibilitatea ca dl. .... să fi majorat prețul de vânzare al autoutilitareii;
- există posibilitatea ca autoutilitara să fi suferit reparații care să-i crească valoarea între data vânzării de la societate și data înmatriculării ca proprietar dl. ....;
- nu este relevant nici faptul că pe site-ul ... prețurile pentru autoutilitara cu aceleași caracteristici prețurile sunt între ... și ....., deoarece pe alte site-uri prețurile pot să difere. Contestatoarea nu înțelege ce înseamnă „cu

aceleași caracteristici”, deoarece o autoutilitară din același an, cu același număr de km, poate fi uzată mai tare ca urmare a condițiilor de exploatare, ceea ce se justifică având în vedere activitatea societății și faptul că a circulat pe drumuri forestiere, deci în condiții dificile de drum față de alta care a circulat doar pe drumuri asfaltate. Mai susține că, o altă condiție poate fi încărcătura mai mare sau mai mică care a fost transportată în aceeași perioadă și același număr de km.

Consideră că echipa de inspecție și-a depășit competențele făcând aprecieri tehnice fără o prea mare justificare pe bază de documente și susține că nu știe dacă organele fiscale aveau competența de a verifica persoana fizică, în condițiile în care au competența de verificare a persoanelor juridice.

Petenta afirmă că, prin cele prezentate, rezultă că echipa de inspecție fiscală nu deține probe solide și legale din care să rezulte că prețul de piață al acestei autoutilitare nu este cel la care s-a făcut vânzarea.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației pentru suma de ....., reprezentând TVA.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., din suma de ....., reprezentând TVA solicitată la rambursare, s-a aprobat la rambursare suma de ..... și s-a respins la rambursare TVA în sumă de .....

În urma verificării efectuate, **organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de .....**, întrucât au constatat că, pentru perioada 01.11.2012-31.01.2013, societatea a solicitat TVA prin decont mai mult cu suma de ....., ce reprezintă TVA dedusă de societate aferentă facturilor neachitate.

Organele fiscale au constatat că societatea nu are dreptul la deducerea TVA, întrucât, conform prevederilor art. 145 alin. 1 pct. 1² din Codul fiscal, suma reprezintă TVA neexigibilă deoarece nu s-a făcut dovada plății pentru aceste facturi.

Organele fiscale fac mențiunea că, potrivit balanței de verificare, societatea a înregistrat corect TVA deductibilă și TVA colectată, TVA de rambursat este în sumă de ....., iar în jurnalul de cumpărări și decontul de TVA societatea a înregistrat în contul 4426 și TVA aferentă facturilor neachitate, sumă care trebuia evidențiată în contul 4428, ca TVA neexigibil.

În consecință, organele fiscale au respins la rambursare **TVA în sumă de .....**, aferentă facturilor neachitate.

De asemenea, în urma verificărilor efectuate, organele de control fiscal **au respins la rambursare TVA în sumă de .....** aferentă vânzării sub prețul de piață a unei autoutilitare.

Astfel, organele fiscale au constatat că, societatea a vândut, conform facturii nr. ...., o autoutilitară marca ..... , an fabricație 2004, către o persoană fizică, respectiv ....., cu suma de ..... și TVA colectată în sumă de ....., valoare de intrare

în septembrie 2007 fiind de ....., fiind amortizată în 5 ani, respectiv în septembrie 2012.

Organele fiscale fac precizarea că, prin adresa nr. ...., au fost solicitate societății verificate documente din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare pentru autoutilitara menționată, raportat la prețul de piață, drept pentru care inspecția fiscală parțială a fost suspendată începând cu data de 04.04.2013, conform adresei nr. ....

De asemenea, menționează că, la data de 10.04.2013, dată la care administratorul societății s-a prezentat la organele de control și dată de la care inspecția fiscală a fost reluată conform adresei nr. ..../10.04.2013, acesta nu a prezentat nici un document din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare.

Organele fiscale precizează că, în nota explicativă dată în acest sens, administratorul a declarat că „autoutilitara a fost răsturnată, iar motorul a fost spart, fiind vândută la preț de fier vechi și că nu are un proces verbal în acest sens, întocmit de organele de Poliție, întrucât avarierea s-a produs pe un drum forestier”.

Deoarece nu au fost prezentate documente din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare, precum și faptul că din baza de date a Poliției rezultă că autoutilitara a fost revândută și înmatriculată în data de 18.02.2013 către altă persoană fizică, respectiv ....., domiciliat în com. Sadova, organele fiscale au solicitat conform prevederilor art. 52 din Codul de procedură fiscală, informații de la beneficiarul final cu privire la prețul de achiziție al autoutilitarei.

Din declarația dată de dl. .... la data de 10.04.2013, rezultă următoarele: autoutilitara a fost cumpărată de la ..... în timp foarte scurt, respectiv în data de 04.01.2013, având ..... la bord, în perfectă stare de funcționare, fără avarii (motor, cupolă și celelalte părți componente) și în data de 18.02.2013 a fost înmatriculată, fiind făcută în acest sens identificare RAR, ocazie cu care s-a constatat că motorul nu a fost schimbat, fiind cel original, iar prețul de cumpărare a fost de ..... EURO.

Întrucât cele declarate de cumpărător contravin cu cele susținute de administrator prin nota explicativă, organele fiscale au procedat la reîncadrarea tranzacției conform art. 11 alin. 1 pct. 1 din Codul fiscal, raportat la prețul practicat pe piață pentru autoutilitara ....., fabricată în anul 2004.

Pe lângă declarația dată de actualul cumpărător, de unde rezultă că prețul achitat este de ..... EURO, organele fiscale au avut în vedere și site-ul www.auto.ro, unde pentru autoutilitara cu același caracteristici prețurile sunt cuprinse între ..... și .....

În consecință, organele fiscale au stabilit o valoare totală pentru autoutilitară în sumă de ..... EURO, echivalentul sumei la data de 21.12.2012 de ....., din care TVA colectată în sumă de .....

Față de prețul practicat de societate în sumă totală de ....., din care TVA colectată în sumă de ....., organele fiscale **au colectat TVA suplimentară în sumă de .....**

Astfel, pentru perioada 01.11.2012-31.01.2013, organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de ..... (.....+.....).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

În ceea ce privește aspectele procedurale

În ceea ce privește susținerea petentei că inspecția fiscală s-a efectuat la sediul AFP Câmpulung Moldovenesc și nu la sediul societății, perturbând astfel activitatea societății, facem precizarea că sunt aplicabile prevederile art. 103 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 103

“Locul și timpul desfășurării inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală se desfășoară, de regulă, în spațiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum și logistica necesară desfășurării inspecției fiscale.

(2) Dacă nu există un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției fiscale, atunci activitatea de inspecție se va putea desfășura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul”.

Din aceste prevederi legale se reține că, de regulă, inspecția fiscală se desfășoară în spațiile de lucru ale contribuabilului, dar se poate desfășura și la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

Rezultă că legea nu prevede obligativitatea ca inspecția fiscală să se desfășoare în spațiile de lucru ale contribuabilului, lăsând la latitudinea părților implicate în inspecția fiscală să decidă asupra acestui fapt.

Prin urmare, rezultă că afirmația petentei este neîntemeiată, organele fiscale desfășurând în mod legal inspecția fiscală la sediul AFP Câmpulung Moldovenesc.

Referitor la susținerea petentei că nu s-a respectat procedura privind durata efectuării inspecției fiscale, aceasta fiind depășită de către organele fiscale, precum și faptul că suspendarea inspecției nu a fost efectuată conform legii, comunicarea suspendării fiind făcută după data încheierii perioadei de suspendare, sunt aplicabile prevederile art. 104 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 104

“Durata efectuării inspecției fiscale

(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Perioadele în care derularea inspecției fiscale este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta”.

Din aceste prevederi legale se reține că durata inspecției fiscale este de cel mult 3 luni, perioadă în care nu se include și perioada în care inspecția fiscală a fost suspendată.

Din documentele existente la dosar rezultă că inspecția fiscală a început la data de 27.03.2013, s-a încheiat la data de 15.04.2013 și are număr de înregistrare la AIF ..... În cadrul acestei perioade există și o perioadă de suspendare de la data de 04.04.2013 până la data de 10.04.2013.

Indiferent dacă se ia în calcul perioada de suspendare, se constată respectarea termenului de 3 luni în care organul fiscal avea obligația de a definitiva rezultatele inspecției fiscale, drept pentru care considerentele societății nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere că susținerile societății sunt neîntemeiate în ceea ce privește aspectele de natură procedurală invocate, urmează să procedăm la analiza pe fond a contestației.

1. Referitor la suma de ....., reprezentând TVA respinsă la rambursare prin Decizia de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au respins la rambursare TVA aferentă vânzării unei autoutilitare, prin reîncadrarea tranzacției de către organele de inspecție fiscală, în condițiile în care organele de inspecție fiscală consideră că societatea a vândut mașina sub prețul pieței, iar societatea susține că aprecierile organelor de inspecție fiscală privind prețul pieții nu sunt justificate.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele de control fiscal **au respins la rambursare TVA în sumă de .....** aferentă vânzării sub prețul de piață a unei autoutilitare.

Astfel, organele fiscale au constatat că, societatea a vândut conform facturii nr. .... o autoutilitară marca ....., an fabricație 2004, către o persoană fizică, respectiv ....., cu suma de ..... și TVA colectată în sumă de ....., valoare de intrare în septembrie 2007 fiind de ....., fiind amortizată în 5 ani, respectiv în septembrie 2012.

Organele fiscale fac precizarea că, prin adresa nr. ...., au fost solicitate societății verificate documente din care să rezulte modul de stabilire a

prețului de vânzare pentru autoutilitara menționată, raportat la prețul de piață, drept pentru care inspecția fiscală parțială a fost suspendată începând cu data de 04.04.2013, conform adresei nr. ....

De asemenea, menționează că, la data de 10.04.2013, dată la care administratorul societății s-a prezentat la organele de control și dată de la care inspecția fiscală a fost reluată conform adresei nr. ..../10.04.2013, acesta nu a prezentat nici un document din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare.

Organele fiscale precizează că în nota explicativă dată în acest sens, administratorul a declarat că „autoutilitara a fost răsturnată, iar motorul a fost spart, fiind vândută la preț de fier vechi și că nu are un proces verbal în acest sens, întocmit de organele de Poliție, întrucât avarierea s-a produs pe un drum forestier”.

Deoarece nu au fost prezentate documente din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare, precum și faptul că din baza de date a Poliției rezultă că autoutilitara a fost revândută și înmatriculată în data de 18.02.2013 către altă persoană fizică, respectiv ....., domiciliat în com. ...., organele fiscale au solicitat conform prevederilor art. 52 din Codul de procedură fiscală, informații de la beneficiarul final cu privire la prețul de achiziție al autoutilitarei.

Din declarația dată de dl. .... la data de 10.04.2013, rezultă următoarele: autoutilitara a fost cumpărată de la ..... în timp foarte scurt, respectiv în data de 04.01.2013, având ..... la bord, în perfectă stare de funcționare, fără avarii (motor, cupolă și celelalte părți componente) și în data de 18.02.2013 a fost înmatriculată, fiind făcută în acest sens identificare RAR, ocazie cu care s-a constatat că motorul nu a fost schimbat, fiind cel original, iar prețul de cumpărare a fost de ..... EURO.

Întrucât cele declarate de cumpărător contravin cu cele susținute de administrator prin nota explicativă, organele fiscale au procedat la reîncadrarea tranzacției conform art. 11 alin. 1 pct. 1 din Codul fiscal, raportat la prețul practicat pe piață pentru autoutilitara ....., fabricată în anul 2004.

Pe lângă declarația dată de actualul cumpărător, de unde rezultă că prețul achitat este de ..... EURO, organele fiscale au avut în vedere și site-ul www.auto.ro, unde pentru autoutilitara cu același caracteristici prețurile sunt cuprinse între ..... și .....

În consecință, organele fiscale au stabilit o valoare totală pentru autoutilitară în sumă de ..... EURO, echivalentul sumei la data de 21.12.2012 de ....., din care TVA colectată în sumă de .....

Față de prețul practicat de societate în sumă totală de ....., din care TVA colectată în sumă de ....., organele fiscale **au colectat TVA suplimentară în sumă de .....**

Referitor la fondul problemei privind vânzarea unei autoutilitare ....., contestatoarea face următoarele precizări:

- mijlocul de transport a fost vândut către dl. .... și nu către dl. .... de la care s-a luat declarația privind prețul de cumpărare;

- există posibilitatea ca dl. .... să fi majorat prețul de vânzare al autoutilitarei;
- există posibilitatea ca autoutilitara să fi suferit reparații care să-i crească valoarea între data vânzării de la societate și data înmatriculării ca proprietar dl. ....;
- nu este relevant nici faptul că pe site-ul www.auto.ro prețurile pentru autoutilitara cu aceleași caracteristici prețurile sunt între ..... și ....., deoarece pe alte site-uri prețurile pot să difere. Contestatoarea nu înțelege ce înseamnă „cu aceleași caracteristici”, deoarece o autoutilitară din același an, cu același număr de km, poate fi uzată mai tare ca urmare a condițiilor de exploatare, ceea ce se justifică având în vedere activitatea societății și faptul că a circulat pe drumuri forestiere, deci în condiții dificile de drum față de alta care a circulat doar pe drumuri asfaltate. Mai susține că, o altă condiție poate fi încărcătura mai mare sau mai mică care a fost transportată în aceeași perioadă și același număr de km.

Societatea consideră că echipa de inspecție și-a depășit competențele făcând aprecieri tehnice fără o prea mare justificare pe bază de documente și susține că nu știe dacă organele fiscale aveau competența de a verifica persoana fizică, în condițiile în care au competența de verificare a persoanelor juridice.

Petenta afirmă că, prin cele prezentate, rezultă că echipa de inspecție fiscală nu deține probe solide și legale din care să rezulte că prețul de piață al acestei autoutilitare nu este cel la care s-a făcut vânzarea.

În drept, cu privire la reîncadrarea operațiunilor din punct de vedere fiscal, sunt aplicabile prevederile **art. 11 alin. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

„ART. 11*)

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”

Din aceste prevederi legale se reține că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

- La **art. 6 și art. 7 alin (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la perioada verificată, se prevede:

„Art. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

Art. 7 [...]

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Din prevederile legale citate mai sus, se reține că organele fiscale sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, și să utilizeze toate informațiile necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, în analiza efectuată organul fiscal putând identifica și avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a vândut, conform facturii nr. ...., o autoutilitară marca ..... , an fabricație 2004, către o persoană fizică, respectiv ..... , cu suma de ..... și TVA colectată în sumă de ..... , valoarea de intrare în septembrie 2007 fiind de ..... , fiind amortizată în 5 ani, respectiv în septembrie 2012.

Organele fiscale fac precizarea că, prin adresa nr. ...., au fost solicitate societății verificate documente din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare pentru autoutilitara menționată, raportat la prețul de piață, drept pentru care inspecția fiscală parțială a fost suspendată începând cu data de 04.04.2013, conform adresei nr. ....

De asemenea, menționează că, la data de 10.04.2013, dată la care administratorul societății s-a prezentat la organele de control și dată de la care inspecția fiscală a fost reluată conform adresei nr. ..../10.04.2013, acesta nu a prezentat nici un document din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare.

Organele fiscale precizează că, în nota explicativă dată în acest sens, administratorul a declarat că „autoutilitara a fost răsturnată, iar motorul a fost spart,

fiind vândută la preț de fier vechi și că nu are un proces verbal în acest sens, întocmit de organele de Poliție, întrucât avarierea s-a produs pe un drum forestier”.

Deoarece nu au fost prezentate documente din care să rezulte modul de stabilire a prețului de vânzare, precum și faptul că din baza de date a Poliției rezultă că autoutilitara a fost revândută și înmatriculată în data de 18.02.2013 către altă persoană fizică, respectiv ....., domiciliat în com. Sadova, organele fiscale au solicitat, conform prevederilor art. 52 din Codul de procedură fiscală, informații de la beneficiarul final cu privire la prețul de achiziție al autoutilitareii.

Din declarația dată de dl. .... la data de 10.04.2013, rezultă următoarele: autoutilitara a fost cumpărată de la ..... în timp foarte scurt, respectiv în data de 04.01.2013, având ..... la bord, în perfectă stare de funcționare, fără avarii (motor, cupolă și celelalte părți componente) și în data de 18.02.2013 a fost înmatriculată, fiind făcută în acest sens identificare RAR, ocazie cu care s-a constatat că motorul nu a fost schimbat, fiind cel original, iar prețul de cumpărare a fost de ..... EURO.

Întrucât cele declarate de cumpărător contravin cu cele susținute de administrator prin nota explicativă, organele fiscale au procedat la reîncadrarea tranzacției conform art. 11 alin. 1 pct. 1 din Codul fiscal, raportat la prețul practicat pe piață pentru autoutilitara ....., fabricată în anul 2004.

Pe lângă declarația dată de actualul cumpărător, de unde rezultă că prețul achitat este de ..... EURO, organele fiscale au avut în vedere și site-ul www.auto.ro, unde pentru autoutilitara cu aceiași caracteristici prețurile sunt cuprinse între ..... și .....

În consecință, organele fiscale au stabilit o valoare totală pentru autoutilitară în sumă de .....EURO, echivalentul sumei la data de 21.12.2012 de ....., din care TVA colectată în sumă de .....

Față de prețul practicat de societate în sumă totală de ....., din care tva colectată în sumă de ....., organele fiscale au colectat **TVA suplimentară în sumă de .....**

Petenta susține că, există posibilitatea ca prețul de vânzare al autoutilitareii să fi fost majorat și din alte cauze, dat fiind faptul că mijlocul de transport a fost vândut către dl. .... și nu către dl. .... de la care s-a luat declarația privind prețul de cumpărare.

De asemenea, susține că există posibilitatea ca dl. .... să fi majorat prețul de vânzare al autoutilitareii, că există posibilitatea ca autoutilitara să fi suferit reparații care să-i crească valoarea între data vânzării de la societate și data înmatriculării ca proprietar dl. .... și că nu este relevant nici faptul că pe site-ul www.auto.ro prețurile pentru autoutilitara cu aceiași caracteristici prețurile sunt între ..... și ....., deoarece pe alte site-uri prețurile pot să difere. Totodată precizează că o autoutilitară din același an, cu același număr de km, poate fi uzată mai tare ca urmare a condițiilor de exploatare, ceea ce se justifică având în vedere activitatea societății și faptul că a circulat pe drumuri forestiere, deci în condiții dificile de drum față de alta care a circulat doar pe

drumuri asfaltate. Mai susține că, o altă condiție poate fi încărcătura mai mare sau mai mică care a fost transportată în aceeași perioadă și același număr de km.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea are sarcina de a-și dovedi actele și faptele sale, conform prevederilor **art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

- Potrivit prevederilor **art. 209** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Din prevederile legale menționate se reține că sarcina probei revine contribuabilului.

De asemenea, rezultă că, în contestație, petentul trebuie să menționeze dovezile pe care se întemeiază.

Din documentele existente la dosar rezultă că societatea nu a depus nici un document în susținerea cauzei.

Potrivit doctrinei, de reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art. 1169 din Codul civil unde se precizează că „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”. Acest articol nu a fost abrogat, fiind în prezent în vigoare, conform art. 230 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal ale acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În susținerea afirmațiilor sale, societatea nu aduce argumente concludente de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală și nu depune documente care să demonstreze susținerile sale.

Astfel, petenta nu depune documente prin care să facă dovada că prețul de vânzare al autoutilitareii este de ....., respectiv că mașina a fost accidentată și avaria care s-a produs.

În ceea ce privește susținerea petentei că organele fiscale nu aveau competența de a verifica persoana fizică implicată în tranzacția de vânzare-cumpărare a mașinii, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, pentru stabilirea situației de fapt fiscale, organele de control are dreptul de a verifica orice documente, persoane, informații, așa cum prevede și art. 7 din OG 92/2003, unde se precizează că:

ART. 7

“Rolul activ

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt,[...]”.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate, precum și faptul că societatea nu depune documente de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina acesteia **TVA în sumă de .....**, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută** cu documente contestația formulată cu privire la această sumă.

2. Referitor la suma de ....., reprezentând TVA respinsă la rambursare prin decizia de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava este investită să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de ....., întrucât au constatat că, pentru perioada 01.11.2012-31.01.2013, societatea a solicitat TVA prin decont mai mult cu suma de ....., ce reprezintă TVA dedusă de societate aferentă facturilor neachitate.

Organele fiscale au constatat că societatea nu are dreptul la deducerea TVA, întrucât conform prevederilor art. 145 alin. 1 pct. 1² din Codul fiscal, suma reprezintă TVA neexigibilă întrucât nu s-a făcut dovada plății pentru facturile respective.

Organele fiscale fac mențiunea că, potrivit balanței de verificare, societatea a înregistrat corect TVA deductibilă și TVA colectată, TVA de rambursat este în sumă de ....., iar în jurnalul de cumpărări și decontul de TVA societatea a înregistrat în contul 4426 și TVA aferentă facturilor neachitate, sumă care trebuia evidențiată în contul 4428, ca TVA neexigibilă.

În consecință, organele fiscale au respins la rambursare **TVA în sumă de .....**, aferentă facturilor neachitate.

Petenta contestă suma de ....., reprezentând TVA, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente capătului de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare la pct. III 1.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1** din Ordinul președintelui ANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma inspecției fiscale efectuate, **organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de .....**, întrucât au constatat că pentru perioada 01.11.2012-31.01.2013, societatea a solicitat TVA prin decont mai mult cu suma de ....., ce reprezintă TVA dedusă de societate aferentă facturilor neachitate.

Petenta contestă suma de ....., reprezentând TVA, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente capătului de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare la pct. III 1.

Din analiza actului administrativ atacat, se constată că organele de inspecție fiscală au respins la rambursare, pe lângă TVA aferentă vânzării unei autoutilitare, și TVA aferentă facturilor neachitate.

Societatea contestă suma totală de ....., reprezentând TVA, aducând argumente cu privire la TVA aferentă vânzării autoutilitarei, dar fără a avea în vedere că din această sumă de ....., o parte (.....) reprezintă TVA aferentă facturilor neachitate.

Se reține că petenta nu argumentează contestația formulată și nu prezintă dovezi și argumente pentru TVA în sumă de ....., care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Având în vedere că petenta nu depune documente și nu aduce argumente pentru a demonstra că nu datorează către bugetul statului TVA în sumă de ..... și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația formulată împotriva ....., **înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., privind TVA în sumă de ....., ca nemotivată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând **TVA respinsă la rambursare.**

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând **TVA respinsă la rambursare.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.